

waktus es, fedaama kahte
 meest ja furnut wedades ning
 põle enam fennu edasi
 läinud, karanud püüti aga
 mitte fennu fäst enam
 edasi. Aga üks mehed ole aqas
 aru fannud, ei fee enam
 aige lugu küll ei ole, ja
 praukinnud endi kunniks
 feel juures: wõtnud kahe-
 hudaotel kõik wiistad üm-
 bert ära ja fannud paka-
 pidi kõik jälle uueste hoas-
 tel ümber, rasendanud
 ette ja fästnud edasi ilma
 et hobafidale raskast
 tunnud, ehk ka fugu-
 määrast jäänud. abwateks
 kes teab kes feal kenotus wõis olla,
 kes wanafarwirik ife wõi mõni
 tema jünge.

XVII

fäst on ja mõned head aastes
 aaga, kui wa fäpilt UueToa
 kadu ali Lehtse mõisas reke-
 papiks. Ette kord on ta hobu-
 fega katugi wälja läinud,
 aga talnud öhtu kaunis lühja
 kodus. Wõtnud hobuse raskest
 lahti ja wiinud nehe alle.
 Kus üks teine hobune kaa ol-
 nud timata mätetnud, et fee
 hobune wift aidamehe pon-
 dud on finna, ega ole läinud
 jüst teist kähuga kätsuma.
 Kui ta kõigi lallitustega
 walmis alnud, läinud ta
 rehetappa, wõtnud lee äärde
 wõi lee auku maha, et ennast
 pifut fofentada. Kui ta natuke
 aega alnud ja wõtnud, käinud